

ge partier og den del af vælgerkorpset, der støtter de partier.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det er jo rigtigt, som hr. Ole Stavad har sagt, at det her er et problem, som Venstre har. Når ikke indenrigsministeren vil svare på de spørgsmål, der bliver stillet, så får han da et andet problem.

Jeg spurgte, hvordan indenrigsministeren fortolker § 16 i den kommunale styrelseslov, hvor der står, at borgmestre ikke har ret til fravær fra arbejdet.

Jeg vil også godt sige til indenrigsministeren: Der er jo således også regler for, hvad man må som borgmester. F.eks. kan en borgmester i en kommune ikke være lærer i den samme kommune, men en borgmester, som har den udøvende magt, kan godt sidde i Folketinget og også have den lovgivende magt.

Det er meget svært at forstå de ting, at man er inhabil, når man er lærer i samme kommune, som man er borgmester i, men at man så ikke er inhabil, når man sidder og har den udøvende magt i en kommune og her har den lovgivende magt. Det vil jeg også gerne høre indenrigsministeren gøre rede for.

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg bliver jo mere og mere forundret over, at vi for kort tid siden førstebehandlede – vi har ikke vedtaget det endnu – et lovforslag fra indenrigsministeren, som lagde det frem i Folketinget og opfordrede Folketingets partier til at vedtage dette forslag fra hans hånd, der gennemfører et forbud imod, at man kan sidde både i Europa-Parlamentet og i Folketinget.

Det synes vi er et forslag, vi gerne vil støtte, men den argumentation, som indenrigsministeren bruger imod vores forslag, kan man med fuldstændig de samme formuleringer anvende imod det forslag, ministeren selv er kommet med – fuldstændig.

Så ministerens argumentation hænger ikke sammen. Man skal gøre det, han siger, men ikke gøre det, han kommer og foreslår som minister i Folketinget og opfordrer Folketingets partier til.

Ministeren kan ikke få sin egen argumentation til at hænge sammen, og da indenrigsministeren jo også er næstformand i Venstre, ville jeg måske derfor opfordre til, at han løser problemet

ved, at Venstre får nogle fornuftige regler, ligesom andre partier har, så vi slipper for at gøre det her til et problem i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er da muligt, at man kan anvende de samme ord, men man kan altså ikke anføre dem med samme styrke. For det er sådan, at der er meget, meget stor forskel på at være optaget af et tungt parlamentarisk arbejde i Strasbourg og Bruxelles og samtidig passe et tilsvarende tungt parlamentarisk område og tunge opgaver her i København og så det forhold f.eks. at være folketingsmedlem og borgmester i en københavnsk forstadskommune. Det tror jeg at enhver kan regne ud, når vi snakker fysikkens love og transporttider og mulighed for at være på den samme arbejdsplads samme dag eller på begge arbejdspladser samme dag. Det er to forskellige, meget forskellige, regimer.

Må jeg så ikke sige til hr. Arne Toft, at styrelseslovens § 16 omhandler spørgsmålet om byrådsmedlemmers mulighed for at få fri fra deres arbejde, ikke som byrådsmedlemmer, men det arbejde de har i deres civile liv. Det er altså en bestemmelse, der regulerer det forhold, at når man er blevet valgt til et byråd, så har man krav på at få fri fra sit arbejde for at kunne passe sit byrådsarbejde, og den ret omfatter ikke borgmestrene.

Så man kan altså ikke være skolelærer i kommune et og borgmester i kommune to og så få fri fra sin lærergerning dag ud og dag ind i kommune et med henvisning til, at man er borgmester. Det er jo selvfølgelig med henvisning til, at det at være borgmester er at betragte som en hovedbeskæftigelse.

Så det er altså ikke et spørgsmål eller en bestemmelse, der regulerer, hvor meget borgmesteren skal være på sit rådhus, sådan som hr. Arne Toft fremlagde det. Det er ikke en regel, der siger, at borgmesteren ikke må få fri fra sit arbejde som borgmester. Det er i høj grad borgmesteren selv, der fastlægger sin borgmestergerning, og derfor ser man da også masser af landets borgmestere, som jo dagligt, og heldigvis for det, befinder sig uden for rådhuset og deltager på møder rundtomkring i landet. En del har arbejde ved siden af, og nogle ganske få gennem tiderne har så også haft et sæde i Folketinget.